सर्गः १४ निशाचरोपद्रुतभर्तृकाणां तपस्विनीनां भवतः प्रसादात्। भूत्वा शरण्याशरणार्थमन्यं कथं प्रपत्स्ये त्वयि दीप्यमाने ॥ ६४ ॥ किं वा तवात्यन्तवियोगमोघे कुर्य्यामुपेक्षां हतजीवितेऽस्मिन्। स्याद्रक्षणीयं यदिमेन तेजस्त्वदीयमन्तर्गतमन्तरायः॥६५॥ साहं तपःसूर्य्यनिविष्टदृष्टिरूर्ध्वं प्रसूतेश्चरितुं यतिष्ये। भूयो यथा मे जननान्तरेपि त्वमेव भर्त्ता न च विप्रयोगः ॥ ६६ ॥

निशाचरेति। भवतः प्रसादादनुग्रहात् तपस्विनीनां शरणे साधुर्भूत्वा त्वयि दीप्यमाने प्रकाशमाने सति शरणार्थं रक्षार्थमन्यं तपस्विनं कथं प्रपत्स्ये प्राप्स्यामि किं० तं निशाचरैराक्षसैरुपद्रुताः पीडिता भर्त्तारो यासां तासां ॥ ६४ ॥ किं वेति। किं वेति पक्षान्तरे तव अत्यन्तवियोगेन मोघे व्यर्थेऽस्मिन् हते नष्टे जीविते उपेक्षामनाग्रहं कुर्य्यां यदि मे मम अन्तर्गतं कुक्षिस्थं रक्षितुं योग्यं त्वदीयं त्वत्सम्बन्धितेजः शुक्रं गर्भरूपमन्तरायो विघ्नो न स्यात् ॥ ६५ ॥ सेति। साहं सूर्य्ये निविष्टा स्थिता दृष्टिर्य्यस्याः सा सती प्रसूतेः प्रसवादूर्ध्वमुपरि तथा तपश्चरितुं कर्त्तुं यतिष्ये यत्नं करिष्यामि यथा मे मम जन्मान्तरेऽन्यस्मिन् जन्मन्यपि भूयः पुनस्त्वमेव भर्त्ता स्याश्च पुनर्विप्रयोगो वियोगश्च न स्यात् ॥ ६६ ॥